

Sygn. akt I C 1571/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2021 roku

Sąd Rejonowy w Zgierzu, I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: Asesor SR Sabina Ławniczak

Protokolant: Anna Rojek

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2021 roku w Zgierzu na rozprawie sprawy

z powództwa **Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G.**

przeciwko **A. P.**

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. na rzecz A. P. kwotę 1.800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 1571/20

UZASADNIENIE

W dniu 10 stycznia 2019 roku powód Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa im. F. S. z siedzibą w G. wystąpił w elektronicznym postępowaniu upominawczym z pozwem przeciwko A. P. o zapłatę kwoty 8.832,89 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie. Powód żądał także zwrotu kosztów procesu. (pozew – k. 3-8)

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 10 stycznia 2018 roku udzielił A. P. pożyczki w kwocie 10.000 zł. Wobec niedotrzymania przez stronę pozwaną warunków pożyczki, umowa została wypowiedziana. Na kwotę objętą pozvem składa się kapitał pożyczki – 8.314,86 zł, skapitalizowane odsetki naliczone do dnia wniesienia pozwu w wysokości 206,57 zł oraz skapitalizowane odsetki umowne w wysokości 311,46 zł naliczone do dnia postawienia pożyczki w stan natychmiastowej wymagalności. (pozew – k. 3-8)

W dniu 24 stycznia 2019 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym uwzględnił w całości żądanie pozwu. Przesyłkę zawierającą odpis nakazu zapłaty przesłano na adres z pozwu, tj. Z., ul. (...). Zarządzeniem z 4 marca 2019 roku na podstawie art. 139 § 1 k.p.c. pozostawiono korespondencję dla pozwanej A. P. w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia na datę 21 lutego 2019 roku. Postanowieniem z 20 marca 2019 roku nadano nakazowi zapłaty klauzulę wykonalności. (nakaz zapłaty – k. 9, elektroniczne potwierdzenie odbioru – k. 12, zarządzenie – k. 13, postanowienie – k. 14)

W dniu 6 lipca 2020 roku do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie wpłynął sprzeciw A. P. od nakazu zapłaty wydanego w sprawie VI Nc-e (...). Pozwana, reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa oraz o zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwana wskazała, że w okresie, kiedy podjęto próbę doręczenia jej nakazu zapłaty, nie mieszkała pod adresem wskazanym w pozwie, lecz w S. przy ulicy (...). Pozwana wyjaśniła, że pod tym adresem zamieszkiwała w lokalu udostępnionym przez M. C., który jest osobą niepełnosprawną, którą opiekuje się pozwana. W ocenie pozwanej w sprawie nie doszło do skutecznego doręczenia korespondencji w

trybie art. 139 § 1 k.p.c. W sprzeciwie pozwana oświadczyła, że nie wie, jaka czynność prawna lub faktyczna z jej udziałem stanowiła podstawę do wydania nakazu zapłaty w sprawie. (sprzeciw – k. 18-20)

Zarządzeniem z 13 lipca 2020 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie uchylił zarządzenie z 4 marca 2019 roku, pozostawił zwrotne potwierdzenie odbioru w aktach sprawy bez skutku doręczenia, oraz zarządził ponowne doręczenie pozwanej odpisu nakazu zapłaty. W tym samym dniu referendarz sądowy wydał postanowienie w przedmiocie przekazania sprawy do Sądu Rejonowego w Zgierzu. (zarządzenie – k. 32, postanowienie – k. 33)

W piśmie procesowym z 19 sierpnia 2020 roku powód oświadczył, że z uwagi na wpłaty pozwanej dokonane po wytoczeniu powództwa cofa pozew ze zrzeczeniem się roszczenia ponad kwotę 6.468,91 zł wraz z odsetkami umownymi od 10 stycznia 2019 roku. (pismo – k. 41)

W piśmie procesowym z 23 września 2020 roku strona pozwana wносиła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu. Przede wszystkim wskazała, że powództwo nie zostało udowodnione co do wysokości. Strona pozwana wywodziła, że na dzień złożenia pozwu – 10 stycznia 2019 roku nie mogło być mowy o wymagalności kwoty zadłużenia wskazanej w pozwie. Roszczenie wobec pozwanej stało się bowiem wymagalne dopiero w dniu 16 listopada 2019 roku, co ma istotne znaczenie dla sposobu wyliczenia zadłużenia, bowiem błędne określenie przez powoda daty wymagalności spowodowało błędne naliczanie odsetek za opóźnienie, a co za tym idzie zaliczanie wpłat pozwanej na poczet odsetek zamiast na poczet kapitału. Ponadto, strona pozwana zwróciła uwagę, że wypowiedzenie zostało dokonane bezzasadnie, z naruszeniem regulacji wewnętrznych (...), albowiem wypowiedzenie umowy powinna poprzedzać decyzja zarządu (...). Zarzucono także, że zastrzeżona w wysokości 2.150 zł prowizja stanowi postanowienie abuzywne. Jako że kwota prowizji jest niemalże równa kwocie rzekomego zadłużenia z tytułu kapitału na dzień wypowiedzenia (2.190 zł), fakt nienależności prowizji powoduje, że na dzień wypowiedzenia umowy nie istniało zadłużenie uzasadniające wypowiedzenie. (pismo procesowe – k. 90-91)

W piśmie procesowym z 21 października 2020 roku powód poinformował, że wierzytelność będąca przedmiotem powództwa została zbyta przez powoda w drodze umowy przelewu wierzytelności z dnia 20 grudnia 2019 roku na rzecz (...) 1 Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K.. Powód wnosił o zawiadomienie nabywcy o toczącym się postępowaniu w trybie art. 196 § 1 k.p.c., oświadczając jednocześnie, że wyraża zgodę na wstąpienie (...) 1 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. do sprawy w charakterze powoda. (pismo procesowe – k. 98-105)

Postanowieniem z 3 listopada 2020 roku Sąd Rejonowy w Zgierzu na podstawie art. 505⁴ § 1 k.p.c. oddalił wniosek powoda o zawiadomienie o toczącym się procesie (...) 1 Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K.. (postanowienie – k. 202)

W piśmie procesowym z 17 listopada 2020 roku strona pozwana podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie, a ponadto wskazała na brak legitymacji czynnej po stronie (...) im. (...) w G.. Strona pozwana zaakcentowała, że w niniejszej sprawie zbycie wierzytelności objętej pozwem nastąpiło w dniu 20 grudnia 2019 roku, a zatem przed datą doręczenia pozwanej odpisu pozwu (które to doręczenie z uwagi na podanie w pozwie nieprawidłowego adresu pozwanej nastąpiło dopiero w dniu 1 lipca 2020 roku). Z tej przyczyny w ocenie pozwanej w sprawie nie może znaleźć zastosowania skutek z art. 192 pkt. 3 k.p.c. Jednocześnie strona pozwana oświadczyła, że nie sprzeciwia się wstąpieniu do sprawy w charakterze powoda nabywcy wierzytelności – (...) 1 (...). Pozwana wносиła o zasądzenie na swoją rzecz dotychczasowych kosztów procesu w oparciu o art. 196 § 2 k.p.c. (pismo procesowe – k. 206-210)

W piśmie procesowym z 2 grudnia 2020 roku powód podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie. Zwrócił uwagę na wypowiedzany w orzecznictwie pogląd, zgodnie z którym zbycie rzeczy lub prawa przed doręczeniem odpisu pozwu winno być traktowane tak jak sytuacja z art. 196 § 1 k.p.c. (pismo procesowe – k. 214-217)

Na terminie rozprawy w dniu 15 stycznia 2021 roku powód się nie stawił. Pozwana najpierw przyłączyła się do stanowiska swojego pełnomocnika, a następnie oświadczyła, że nie jest w stanie zająć merytorycznego stanowiska w sprawie. (protokół – k. 227)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 stycznia 2018 roku Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa im. F. S. z siedzibą w G. zawarła z A. P. umowę pożyczki, na mocy której pożyczkodawca udostępnił pożyczkobiorcy kwotę 7.047,33 zł z przeznaczeniem na dowolny cel konsumpcyjny. Umowa została zawarta na okres od 10 stycznia 2018 roku do 15 listopada 2019 roku. Pożyczkobiorca w związku z zawarciem umowy pożyczki obowiązany był uiścić następujące opłaty: prowizję z tytułu udzielenia pożyczki w wysokości 2.150 zł, wpisowe i udział w (...) 2 zł, opłatę za przelew składki ubezpieczeniowej – 1,99 zł, koszty prowadzenia rachunku – 262,50 zł. Kwota pożyczki z uwzględnieniem kredytowanych kosztów (prowizji z tytułu udzielenia pożyczki oraz innych kosztów określonych w umowie) wynosiła 10.000 zł. Całkowita kwota kredytu bez uwzględnienia kosztów kredytowanych wynosiła 7.047,33 zł. Kwota pożyczki obejmująca kredytowane koszty pożyczki oprocentowana była według zmiennej stopy procentowej, ustalonej przez Zarząd Kasy wynoszącej na dzień zawarcia umowy 9,50% w skali roku. Strony ustaliły w pkt. 20 umowy, że roczna stopa zadłużenia przeterminowanego wynosi dwukrotność sumy stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych. W pkt. 28 umowy Kasa zastrzegła sobie prawo do wypowiedzenia umowy z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia i postawienia po upływie okresu wypowiedzenia całej pożyczki wraz z odsetkami w stan natychmiastowej wymagalności w przypadku stwierdzenia, że warunki udzielenia pożyczki, w szczególności zobowiązania zawarte w pkt. 27 umowy, nie zostały dotrzymane, a także w przypadku, gdy pożyczkobiorca nie zapłacił w terminach określonych w umowie pełnych rat pożyczki za co najmniej dwa okresy płatności po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy listem poleconym do zapłaty opóźnionych rat w terminie nie krótszym niż 14 dni roboczych od otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy. (umowa – k. 60-63)

W dacie zawarcia powyższej umowy pożyczki w Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S. obowiązywał regulamin udzielania kredytów i pożyczek konsumenckich, który przed zawarciem umowy doręczono pozwanej. Zgodnie z § 26 ust. 1 decyzję w sprawie wypowiedzenia umowy podejmuje Zarząd Kasy. Przed podjęciem decyzji Zarząd może zasięgnąć opinii Komisji Kredytowej. (umowa – k. 60-63, regulamin – k. 64-65)

W dniu 10 stycznia 2018 roku rachunek A. P. w (...) im. (...) w G. został uznany kwotą 10.000 zł. W tym samym dniu z kwoty uznania potrącono prowizję w wysokości 2.150 zł oraz składkę ubezpieczeniową w wysokości 800,68 zł. Po potrąceniach na rachunku pozostała kwota 7.049,32 zł. (wyciąg z rachunku – k. 73)

We wniosku o zawarcie umowy pożyczki A. P. wskazała jako adres zamieszkania oraz adres korespondencyjny adres w Z. przy ul. (...). Pozwana nigdy nie wskazała powodowi adresu w Z. przy ul. (...). W Z. przy ulicy (...) pozwana mieszkała do października 2017 roku. Następnie przeprowadziła się do mieszkania wynajmowanego od koleżanki, a położonego w Z. przy ulicy (...), gdzie mieszkała do września 2018 roku. We wrześniu 2018 roku pozwana przeprowadziła się do M. C. do miejscowości S.. Pozwana poznała M. C., podczas gdy pracowała na oddziale w szpitalu. Początkowo miała się nim zająć w zamian za możliwość mieszkania u niego z córką. M. C. jest osobą niepełnosprawną. Mieszka razem z rodzicami, którzy mogli pomóc pozwanej w opiece nad córką podczas gdy ona będzie w pracy. Mniej więcej od początku 2019 roku M. C. i A. P. są parą. Obecnie pozwana nadal zamieszkuje u M. C. w S.. (dowód z przesłuchania pozwanej w charakterze strony – k. 227 v.)

W Z. przy ulicy (...) mieszka były małżonek pozwanej A. P.. Nie przekazuje on pozwanej awiz na jej nazwisko. Zdarzyło się, że były małżonek przekazał powodce za pośrednictwem córki plik awiz. (dowód z przesłuchania pozwanej w charakterze strony – k. 227 v.)

W dniu 26 czerwca 2018 roku (...) im (...) w G. sporządził pismo zatytułowane „wezwanie do zapłaty”, w którym wskazano, że zaległość pozwanej wynosi 429,89 zł. Pismo to nadano do pozwanej w dniu 26 czerwca 2018 roku na adres wskazany w umowie pożyczki, tj. Z., ul. (...). W dniu 25 lipca 2018 roku (...) im (...) sporządził pismo opatrzone

tytułem „ostateczne wezwanie do zapłaty”, w którym wskazano, że łączna wysokość zadłużenia przeterminowanego na datę sporządzenia pisma wynosi 935,76 zł. Wskazano, że w przypadku nieuregulowania zadłużenia w wyznaczonym terminie, Kasa zastrzega sobie prawo do wypowiedzenia umowy oraz postawienia zadłużenia w stan natychmiastowej wymagalności. Pismo to nadano do pozwanej w dniu 25 lipca 2018 roku na adres wskazany w umowie pożyczki, tj. Z., ul. (...). Wobec nieuregulowania należności wskazanych w wezwaniach do zapłaty w dniu 18 października 2018 roku powód sporządził dokument opatrzony tytułem „wypowiedzenie umowy”. Wskazano w nim, że wobec zaprzestania terminowej spłaty zobowiązania umowa pożyczki zostaje wypowiedziana. W związku z powyższym cała niespłacona część pożyczki wraz z należnymi odsetkami zostanie postawiona w stan natychmiastowej wymagalności z upływem 30 dni od doręczenia wypowiedzenia. W wypowiedzeniu wskazano, że na dzień 18 października 2018 roku łączna wysokość zadłużenia przeterminowanego wynosi 2.473,62 zł, zaś uregulowanie ww. należności wraz z odsetkami we wskazanym terminie spowoduje powrót do pierwotnego planu spłaty. Dokument wypowiedzenia został podpisany przez M. P. Zarządu. Pozwana nie podjęła przesyłki zawierającej oświadczenie o wypowiedzeniu umowy pomimo awizacji. (pismo –k. 69, 71, potwierdzenie nadania – k.70, 72, wypowiedzenie –k. 67, koperta – k. 68)

W dniu 20 grudnia 2019 roku (...) 1 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty zawarł ze Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo-Kredytową im. F. S. umowę przelewu wierzytelności, na mocy której Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa im F. S. z siedzibą w G. dokonała na rzecz (...) 1 (...) przelewu wierzytelności wynikających z umów kredytów i pożyczek zawieranych w toku prowadzonej przez cedenta działalności, ze świadczeń nienależnie wypłaconych dłużnikom, jak też wynikających z orzeczeń sądowych zasądzających na rzecz cedenta świadczenia pieniężne. Wykaz wierzytelności objętych umową przelewu zawarty był w pkt. 4.2 umowy. Widniała tam m.in. wierzytelność przeciwko A. P., wynikająca z umowy pożyczki pieniężnej nr (...) zawartej w dniu 10 stycznia 2018 roku, objęta nakazem zapłaty wydanym w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie w sprawie VI Nc-e (...). (umowa cesji – k. 107-112)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o powołane dokumenty prywatne, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a ponadto w oparciu o dowód z przesłuchania stron z ograniczeniem do pozwanej. W ocenie Sądu relacja pozwanej co do jej miejsca zamieszkania w latach 2019-2020 była wiarygodna. Korespondowała ona także z pisemnym oświadczeniem M. C..

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W ustalonym stanie faktycznym strony niewątpliwie łączyła umowa pożyczki. Stosownie do art. 720 § 1 k.c., przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Stosownie do art. 509 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią; wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. W postępowaniu sądowym nabywca wierzytelności obowiązany jest udowodnić, że przysługiwała ona pierwotnemu wierzycielowi (por. wyrok SN z dnia 12 lipca 2006 r., V CSK 187/06, M.Prawn. 2006/16/849, LEX nr 402304). Natomiast zgodnie z art. 513 § 1 k.c. dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie. W ustalonym stanie faktycznym Sąd nie miał wątpliwości co do skuteczności zbycia wierzytelności w drodze umowy cesji. Zresztą strona pozwana nie kwestionowała tej okoliczności.

Zgodnie z art. 192 pkt 3 k.p.c. z chwilą doręczenia pozwu, zbycie w toku sprawy rzeczy lub prawa, objętych sporem, nie ma wpływu na dalszy bieg sprawy, nabywca może jednak wejść na miejsce zbywcy za zezwoleniem strony przeciwnej (tak uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2010 r., III CZP 38/10, OSNC 2011/1/ 3, LEX nr 578585, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 maja 2010 r., III CZP 24/10, LEX nr 604229). Zbycie rzeczy lub prawa objętych sporem przed doręzeniem pozwu stronie pozwanej pociąga za sobą brak legitymacji procesowej jednej ze

stron postępowania (zbywcy). Pozbawione tego skutku jest zbycie dokonane w toku procesu, a więc od momentu doręczenia pozwu stronie pozwanej aż do zakończenia postępowania, tj. zarówno w postępowaniu przed sądem I, jak i II instancji, a także w postępowaniu kasacyjnym (vide: komentarz pod red. T. Ereciński, Kodeks postępowania cywilnego, str. 120, t. II).

W realiach rozpoznawanej sprawy do zbycia wierzytelności objętej pozwem doszło w dniu 20 grudnia 2019 roku. Niewątpliwie było to przed datą doręczenia odpisu pozwu stronie pozwanej. Sąd Rejonowy w niniejszym składzie w pełni podziela zapatrywania referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie, który poprzez uchylene w dniu 13 lipca 2020 roku zarządzenia z 4 marca 2019 roku w przedmiocie uznania za doręczoną korespondencji dla pozwanej zawierającej m.in. odpis pozwu, dał wyraz temu, że dokonane doręczenie na adres wskazany w pozwie nie było skuteczne. Podstawowym warunkiem skuteczności zastępczego doręczenia jest, aby adresat mieszkał istotnie pod wskazanym adresem. Brak adnotacji operatora pocztowego, że adresat nie mieszka pod wskazanym adresem lub się wyprowadził, nie sankcjonuje wadliwego doręczenia, zwłaszcza że doręczyciel może nie wiedzieć, kto mieszka pod wskazanym adresem (postanowienie SA w Krakowie z 11.09.2012 r., I ACz 1299/12, LEX nr 1216308). W niniejszej sprawie jest niewątpliwym, że w lutym 2019 roku, kiedy podjęto próbę doręczenia odpisu pozwu pozwanej, nie mieszkała ona pod adresem wskazanym w pozwie, tj. w Z. przy ul. (...). Pozwana w drugiej połowie 2018 roku wyprowadziła się do S. do M. C.. Jak wynikało z jej zeznań złożonych na rozprawie w dniu 15 stycznia 2021 roku już wówczas miała zamiar zatrzymać się tam na dłużej. Żywiła bowiem nadzieję, że matka M. C. pomoże jej w organizacji opieki nad małoletnią córką. Mniej więcej od początku 2019 roku pozwaną i M. C. połączyło uczucie. Zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego należy zakładać, że co najmniej od początku 2019 roku pozwana przybywała w S. z zamiarem stałego pobytu. Pozwana o treści pozwu dowiedziała się dopiero w czerwcu 2020 roku. Wówczas złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty. Dopiero w dniu 13 lipca 2020 roku zarządzono doręczenie pozwanej opisu pozwu na jej aktualny adres.

Podsumowując dotychczasowe rozważania, należy stwierdzić, że w związku z zawartą umową cesji wierzytelności (...) 1 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. nabył od powoda jego roszczenie wobec pozwanej, co skutkowało nabyciem przez w/w podmiot praw i obowiązków wierzyciela (art. 509 k.c.). Uwzględniając, że owo nabycie nastąpiło przed doręczeniem pozwu, stwierdzić należy- zważywszy na treść art. 192 pkt 3 k.p.c.- że powód nie posiada legitymacji procesowej i powództwo winno być z tej przyczyny oddalone.

W niniejszej sprawie Sąd dostrzegł także treść art. 196 k.p.c., z którego wynika, że jeżeli okaże się, że powództwo zostało wniesione nie przez osobę, która powinna występować w sprawie w charakterze powoda, sąd na wniosek powoda zawiadomi o toczącym się procesie osobę przez niego wskazaną. Osoba ta może w ciągu dwóch tygodni od doręczenia zawiadomienia wstąpić do sprawy w charakterze powoda.

Przepis ten nie mógł jednak znaleźć zastosowania w sprawie z dwóch względów. Po pierwsze, niniejsza sprawa toczy się według przepisów o postępowaniu uproszczonym. Zgodnie z art. 505¹ pkt. 1 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym od 1 czerwca 2017 roku przepisy niniejszego działu [dot. postępowania uproszczonego] stosuje się w sprawach należących do właściwości sądów rejonowych o roszczenia wynikające z umów, jeżeli wartość przedmiotu sporu nie przekracza dwudziestu tysięcy złotych, a w sprawach o roszczenia wynikające z rękojmi, gwarancji jakości lub z niezgodności rzeczy sprzedanej konsumentowi z umową, jeżeli wartość przedmiotu umowy nie przekracza tej kwoty. W niniejszej sprawie znajduje zastosowanie art. 505¹ k.p.c. oraz inne przepisy Kodeksu Postępowania Cywilnego w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją dokonaną ustawą z 4 lipca 2019 roku o zmianie ustawy Kodeks Postępowania Cywilnego i niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2019 roku, poz. 1469 ze zm.), co wynika z art. 11 ust. 1 pkt. 3 tej ustawy.

Stosownie do treści art. 505⁴ § 1 k.p.c. w postępowaniu uproszczonym zmiana powództwa jest niedopuszczalna, zaś przepisów art. 75-85 oraz art. 194-196 i art. 198 nie stosuje się. Podkreślić należy, że powód nie wniósł o rozpoznanie niniejszej sprawy z pominięciem przepisów o postępowaniu uproszczonym, zaś po wydaniu postanowienia oddalającego wniosek zgłoszony w trybie art. 196 k.p.c. nie złożył zastrzeżenia do protokołu.

Nawet gdyby jednak Sąd zdecydował o rozpoznaniu niniejszej sprawy z pominięciem przepisów o postępowaniu uproszczonym, wniosek powoda o zawiadomienie nabywcy wierzytelności o toczącym się procesie złożony w oparciu o art. 196 k.p.c. i tak nie mógłby przynieść oczekiwanego przez powoda rezultatu. Przepis ten nie znajduje bowiem zastosowania w realiach rozpoznawanej sprawy. Z treści przepisu wynika bowiem, że chodzi w nim o legitymację procesową w momencie wniesienia pozwu. W niniejszej sprawie w momencie wniesienia pozwu powód (...) im. (...) w G. posiadał legitymację procesową, tymczasem regulacja z art. 196 k.p.c. dotyczy powództwa wniesionego przez osobę, która już w momencie wniesienia pozwu nie powinna występować w sprawie w charakterze powoda, np. powództwo wytacza dłużnik zamiast zarządcy zajętej nieruchomości (art. 935 § 1 k.p.c.). Wspomniana regulacja zatem nie mogła mieć zastosowania w przedmiotowej sprawie.

Zupełnie na marginesie należy wskazać, że Sądowi Rejonowemu w niniejszym składzie znany jest pogląd Sądu Apelacyjnego w Gdańsku wyrażony w uzasadnieniu wyroku z 3 lipca 2018 roku wydanego w sprawie V ACa 309/17, zgodnie z którym zbycie prawa objętego sporem przed doręczeniem pozwu pozwanemu winno być zatem traktowane tak, jak sytuacja określona w art. 196 § 1 k.p.c., zgodnie z którym jeżeli okaże się, że powództwo zostało wniesione nie przez osobę, która powinna występować w sprawie w charakterze powoda, sąd na wniosek powoda zawiadomi o toczącym się procesie osobę przez niego wskazaną. Sąd Rejonowy stoi jednak na stanowisku, że prezentowany kierunek wykładni art. 196 § 1 k.p.c. stanowi wykładnię contra legem. Przepis bowiem wprost posługuje się sformułowaniem „nie zostało wniesione”, a zatem wiąże problematykę legitymacji czynnej z chwilą wniesienia pozwu. Sąd Rejonowy pozwala sobie także zauważyć, że pogląd powyższy został wyrażony jedynie jednym zdaniem w uzasadnieniu wskazanego wyroku i nie jest dostatecznie umotywowany.

Z uwagi na powyższe, a także zakaz wyrażony w art. 505⁴ § 1 k.p.c. Sąd nie uwzględnił wniosku o zawiadomienie nabywcy wierzytelności o toczącym się procesie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd przyjął, że z uwagi na zbycie wierzytelności przed doręczeniem stronie pozwanej odpisu pozwu, powód utracił legitymację czynną. Z tej przyczyny powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu z art. 98 § 1 k.p.c. Na zasądzoną kwotę kosztów procesu – 1.800 zł złożyły się koszty wynagrodzenia zawodowego pełnomocnika pozwanej, które zgodnie z § 2 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych wyniosły 1.800 zł.